

Tað er kanska nakað av tí ørskapi, stoltleika, dirvi og treysti og líknandi, sum ein oftani tengir saman við oyggjgjøldum, id eg virðismeti so høgt.

Jens Okking heldur, at oyggjafólk, og her teljast eisini føroyingar, liva undir slíkum umstøðum, at tey verða tvungin til at liva saman. -Tað merkir ikki, at tey ikki kunnu vera ósamd, men eg kenni tað soleiðis, at tað finst ein serstøk felagskensla millum júst oyggjafólk.

Kunnleikin og sambandið til Føroya er gamalt. Sum ungur sigldi Jens Okking við Holger Danske, sum røkti fiskiveiðiefirlitið við Føroyar. Hann gloymir ongantíð serstøku kensluna, tá hann stóð til rúðurs á Holger Danske, og klettarnir Føroyar bráðliga komu undan kavi. Hetta er tann kenslan, sum hann nú ætlar sær at uppliva umborð á Norrønu.

-Vit danir hava nakað ta somu kensluna, tá vit koma heimaftur og síggja Kronborg.

Við hesum vil Jens Okking eisini siga, at ein eigur ikki at flúgva til Føroyar. Skál tú uppliva landið og fáa tær røttu kenslurnar fram, so skál tú sigla. Tá kanst tú uppliva hetta fantastiska náttúrpanoramið, sum tað er at síggja oyggjarnar koma undan kavi úti í havsbrúnni.

Og tað eru so ikki bara oyggjar, sum bráðliga koma undan aftur kavi. Eisini er høvið aftur at hitta og vera saman við góðum vinfólki.

Jens Okking dylur ikki fyri, at tað var ein framúr góð tíð hann hevði undir upptøkunum av Barbaru. Hann fekk tá vinir fyri lívið og kom at læra hetta fólkid nógv betur at kenna. Tað er m.a. við tí bakgrund, at hann í dag líkasum kennir seg drignan av oyggjunum og fólkunum og nú fegin vil sleppa at gloppa nakrar dyr upp fyri vanligu danskaranum. Eitt nú geva dønum eitt boð uppá, hvat tað er fyri eitt ríkidømi, sum Føroyar goyma, og sum ferðafólk kunnu njóta burturav, gera tey av at leggja leiðina hendavegin.

Missi tykkum ikki burtur

Men Jens Okking heldur, at føroyingar eiga at ansa eftir ikki at missa seg sjálvar burtur í øllum tí nýggja, sum kemur til oyggjarnar. Hann sigur seg uppliva nakað tað sama í Írlandi, har tað merktist sum eitt slag av „gullfepuri“, nú eitt nú veganetið verður úthygt. Tey ungu keypa sær stórar og dýrar bilar, og fleiri og fleiri doyggja í ferðsluni orsakad av tí nógvu ferðini.

-Sjálvandi meini eg ikki, at tú skalt stegja einum útviklingi, men tú kanst væl ansa eftir eisini, at útviklingurin ikki yvirhalar teg. Tað er heldur ikki allur útviklingur, sum er góður.

Jens Okking kemur í hesum sambandi til hugs tíðina í Føroyum, tá upptøkurnar

vórðu gjørdar til Barbaru.

-Tá legði eg til merkis, at føroysk børn ótu alt ov nógv av „pommes frites“. Var tú inni á sølumiðstøðuni í býnum, so mætti tú øllum hesum pommes-frites- og chips- etandi børnunum. Tað ger mær ilt, tá hugsað verður um, at tit liggja mitt í heimsins besta spískamari. Eg haldi hetta kann vera ein symbolsk mynd uppá, at ein eigur ikki úttan víðari at taka á seg allar teir ringu óvanar, sum eru í øðrum londum, tá ein sjálvur hevur atgongd til heimsins besta og sunnasta mat.

Barbara fer at draga ferðafólk

Jens Okking, sum sjálvur hevði ein av høvuðsleiklutunum í filminum um Barbaru og harra Pál, er ikki í iva um, at filmurin fer at fáa túsundtals ferðafólk til Føroya. -Tá filmurin verður vistur kring heimin og fólk síggja, hvussu vøkur og sjáldsom náttúran er í Føroyum, so verða tað mong, sum vilja uppliva hetta landið. Tað fer at merkja fleiri og fleiri ferðafólk til Føroya.

Jens Okking heldur netup tí, at tað er so týðningarmikið, at føroyingar varðveita síni serýðkenni. Hann er júst afturkomin av Cuba og hevur har gjørt sær sínar tankar um hetta við, hvussu eitt fólk kann broytast av mongu ferðafólkunum. -Ein sær, at fólk, sum liva av ferðafólkunum, fyrr ella seinni koma at líkjast ferðafólkunum. Og tað kann ikki vera rætt. Tað hevði verið stórt spell fyri føroyingar, um hetta sama hendi her.

Jens Okking heldur tí eisini, at tað er sera umráðandi at finna fram til, hvussu nógv ferðafólk tú ynskir. Talan má ongantíð bliva um nakra hópturismu í einum lítillum oyggjalandi sum Føroyum.

Unni tykkum oljuna men ansið eftir

Av tí at Føroyar eru so lítið land heldur Jens Okking, at vit í øllum lutum eiga at vera varin og ikki lata tað fremmanda og nýggja forkoma tí, sum hevur eyðkent fólkid og oyggjarnar altíð. Her kemur honum eisini til hugs prátið um eina komandi oljuvinnu.

-Eg unni tykkum væl hasa oljuna, um hon finst, men eisini har eiga tit at vera ansin. Tit skulu senda nokur fólk til Noregs til at kannað, hvat norðmenn gjørdur, tá teir blivu ríkir av olju. Og so skulu tit gera tað øvuga.

Hann heldur annars, at gongdin má vera tann, at slíkt ríkidømi kemur øllum samfelagnum til góðar og ikki bert nokrum fámum. -Tað skulu talent til fyri at tjena pengar, men tað skulu so sananliga eisini talent til fyri at brúka teir rætt. Og hetta síðsta er ikki minst týðningarmikið.

Jens Okking heldur, at tað er sera týðningarmikið at gera sær greitt, at pengar eru

eitt amboð. -Tann dagin pengar verða málið í sær sjálvum, tá fer alt eisini at ganga av h... til.

Sum skribentur og journalistur roynir Jens Okking at fáa søgurnar á staðnum. Tær verða ikki tilrættalagdar út í æsir áðrenn, men skulu koma av sær sjálvum. Uttan iva verður sjálfvístyrigongdin í Føroyum eisini partur av tí tilfari, sum hann fer at lata danskum miðlum.

Hvat viðvíkur Føroyum sum suverenum stati, so fer tað ikki at forkoma tí góða sambandinum millum seg og Føroyar. -Eg kann bert siga, at eg eri ikki fyri ES og slíkum stórum felagskapum. Hvørki USA og Sovjetsamveldið eru domi um ein góðan útvikling heldur. Eg haldi, at menniskju trívast best í smærri eindum, soleiðis sum Føroyar eru eitt dømi um. Ein skal hava møguleika fyri at

móta tí persóninum, sum tú setir kross við til val, á gøtuni.

Jens Okking sigur, at hetta við nærleikanum í tí litla samfelagnum er nettup nakað, sum hann hevur merkt so nógv til og fingið nakað gott burtur úr. -Øll her eru so vinsæl og tú kennir teg væl allastaðni. Eg havi ongantíð følt meg so poppuleran sum í Føroyum. Undir upptøkunum og aftaná hava fólk tikið myndir av „løgmanni“ saman við børnum og øðrum. Og síðani filmurin varð vistur havi eg fingið hóp av brøvum frá nøgdum hyggjarum.

Ikki sæð filmin um Barbaru enn

Í samrøðu við Sosíalinn avdúkar Jens Okking nakað, sum hann sjálvur heldur kann ljóða heilt ørt og lógid. -Eg havi ikki sæð filmin Barbaru enn. Eg var burt-

urstæddur til premieruna og eftir tað var eg sjúkurlur í eina tíð. Eg havi annars alla tíðina ynskt at síggja filmin í Føroyum og helst saman við føroyingum. Eg hevði vónað, at hann gekk í biografunum nú í summar, tí her koma ferðafólk, sum eisini fegin vilja síggja slíkan film, men er hann ikki at síggja í biohøllunum, so má eg lata mær lynda við eitt video. Nú fáa vit so at síggja.

Tá hann ikki hevur sæð filmin ber heldur ikki til at úttala seg um hann. Men Jens Okking heldur ikki, at føroyingar nýtast at vera keddur av ella stúra, nú filmurin um Barbaru ikki fekk virðislon við filmfestivalin herfyri, soleiðis sum mong høvdu vónað. Tað hevur í veruleikanum lítlan og ongan týðning, tí tað er bert ein filmur, sum fær virðislon, hóast tað verða gjørdur nógvir góðir

Hóast vit vanligu seta Jens Okking í samband við sjónleik og film, so er og verður hann altíð sjómáður. -Skál tú uppliva Føroyar, so skál tú sigla heldur enn flúgva sigur hann og fegnast um túrin við Norrønu. Hann hevur ongantíð upplivað havið so kyrt

filmir.

-Men lat meg nú fyrst síggja filmin, so kann eg úttala meg um hann sigur ein fryntligur og fegin summargestur, sum komandi dagarnar fer at „leita“ eftir keldum til komandi greinar sínar í dansku pressuni um Føroyar og føroyingar. Men allarfyrrst gongur leiðin til tveir av sínum góðu vinum í Føroyum, Helga Debes og Birgir Enni. -Eg gleði meg at sleppa at royna øðurnar hjá Birgiri aftur. Tær smækka so framúr væl.

